

Saignelegier Švýcarsko

Po hromadném startu; v čele slovenský závodník Jakubásek

Rudolf Homolka si doběhl pro první místo

EUROCANICROSS 2005

Vrchol canicrossové a bikejöringové sezony pro Evropu přichází vždy s druhým víkendem v říjnu. Pro rok 2005 se ujali pořadatelské činnosti Švýčari. Ti jsou známi svou precizností a láskou ke psům, a tak bylo letošní ME očekáváno s velkými emocemi. Babí léto se letos opravdu ukázalo ve vší své kouzelnosti a o to víc byl příjezd do Švýcarské Jury impozantnější.

Vnadmořské výšce 900 m n. m. se nachází malebné městečko francouzského stylu s monstrózním sportovním zázemím. Jezdecké a parkúrové stadiony střídají fotbalová a atletická hřiště s tartanovou dráhou, zimní a plavecký areál včetně volejbalové haly, zámecky stylizované roubené stáje, kde se odehrávala veškerá agenda spojená s mistrovstvím. To vše působilo na příjždějící závodníky bombastických dojmem.

„Tak pánové, tohle je opravdu nadstandard,“ komentoval Honza

Naše Soňa Klikarová obsadila první místo v canicrossu a bikejöringu

Burian navezený sníh ze zimního stadionu kousek za cílem. A věřte, že se hafanům náramně líbil. Zejména závodící severská plemena se jej nemohla nabažit. Ale i jinak se pořadatelé snažili zajistit dostatečnou možnost chlazení všem psům formou bazénků s vodou nejen na startu a v cíli, ale dokonce i v nejzazší části šesti kilometrové trati byla připravena chladivá voda. Však jí také bylo zapotřebí. Ač ráno již šedivák nenechal nikoho na pochybách, že podzim je opravdu tady, popolední teploty na sluníčku vytahovaly psům jazyk z tlamy již na startu.

Saignelegier Švýcarsko

Ještě v pátek proběhly veterinární přejímky psů a registrace závodníků a zasedlo i grémium evropské canicrossové federace včetně hlasování národních federací k dodatkům závodního řádu. Bohužel bez zástupců České republiky, ač jinak považované za sportovní velmoc v individuálních musherských disciplínách. To je však k zamyšlení pro český svaz.

Sobotní ráno bylo opravdu mrazivé, a tak brzké starty bikejörinkářů byly částečně ještě na jinovatce. V této kategorii měla Česká republika několik zástupců včetně horkých želízek. V dámské kategorii nepřekonatelná Soňa Klikarová a v mužích Lukáš Blažo, ale i od Marka Odstrčilíka se očekávalo, že může vystrčit růžky.

O tom, že canicross, zejména mezi ženami, je českou záležitostí, chtěli přesvědčit v juniorech Nikola Nalezinková (ESP), v seniorech mistryně světa Soňa Klikarová (ESP) a obhájkyně loňského vítězství ME Anna Toncarová (ŠZP). Mezi muži jsme sázeli na Richarda Bártu (AH),

Předávka štafety

Honzu Buráka (ESP), ale i Petra Toncara (IS) a zejména pak na děčínského veterána Rudu Homolku (ESP) a dalšího veterána Honzu Tůmu (VO).

V rámci Eurocanicrossu se vypisují i dětské kategorie na délku jednoho kilometru. Na startovní čáru nastoupil i šestiletý Honza Burian ml. s vypůjčeným psem Dikem. Jeho výkon byl úctyhodný. Ne však z pohledu výsledného času, ale sportovního ducha. Ne jednou, ale čtyřikrát během prvních 300 metrů nestačil nohama svému vůdci, a tak skončil smýkán na trávě. Leč vždy vstal a znovu velel Dikovi povel „Běž!“ Ten s profesorskou grácií pokračoval po neznámé trati s naprostou přesností. „Bác“, tentokrát po zadnici. Vstát a „běžíme!“ Další pár desítek metrů, než nerovnost rozhodila krok: „smyk“ dobržďoval Honzík po břichu. V tu chvíli již řady diváků tleskaly a povzbuzovaly k heroickému výkonu. Dik čeká, Honzík vstává a hrdinně běží dál. Teď ještě více je slyšet potlesk uznání. A nebýt zásahu táty, snad by se dobojoval až do cíle. Co však vyhrklo slzy na tvář, nebyla bolest, nýbrž smutek z nedokončeného závodu. Tak se rodí noví závodníci.

Sobotní šestikilometrová trať pro kola a sprinterská 2300 metrů dlouhá běžecská trať nastavily zrcadlo výkonnostním poměrům evropských závodníků.

Mezi ženami i veterány muži bylo téměř jasno a na nedělní dlouhé trati potvrdila Soňa svůj úžasný potenciál a dojela si pro zlato jak v kategorii bikejöring, tak i v canicrossu, na nevděčné, leč krásné čtvrté pozici jí sekundovala Anička. V juniorskách jasně zvítězila Nikola a v mužích veteránech si zaslouženě pro zlato doběhl Ruda. Ještě jednu medaili si odvezla česká výprava - díky Lukášovi Blažovi bronzovou.

Nelze však opomenout nádherný závěr, který celému mistrovství udělaly štafety. O to hezčí, že pro naše barvy se

Německý ovčák nebývá na takovýchto závodech vidět příliš často

třpytil zlatem. Naše vítězná krásná děvčata Anička, Nikola a Soňa. Dvě mužské štafety ve složení Toncar, Blažo, Odstrčilík a Bárta, Burian, Homolka obsadily 11. respektive 6. místo mezi devatenácti štafetami.

Na závěr je třeba říci, že v letošním historicky největším mistrovství mezi závodníky z 11 států Evropy se Češi opět neztratili. Leč bohužel kde jsou ty doby, kdy jsme na takovýchto závodech tvořili jednu z nejpočetnějších výprav.

Uvidíme, jak si zástupci České republiky povedou 2. až 4. 12. 2005 na MS v Belgii.

Petr Toncar

Pes v záprahu pomáhá závodníkovi svojí silou zdolat trať co nejrychleji

